

Seszták Ágnes - Hárommillió él?sköd?

2012 június 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Pontosítsunk, hárommillió haszonles?, él?sköd?, szent tehén. ?k a magyar nyugdíjasok ádáz seregei, akik az általános vélemény szerint eldöntik a választásokat.

Az egyik internetes vitafórumon heves vita robbant ki azon az indítványon, hogy a kormánynak be kellene fagyasztani a 2013-as nyugdíjmelést, éppen úgy, mint ahogy a jövő évi költségvetésben a közalkalmazotti béreket vagy a családtámogatások összegét. Szavazásra is bocsátották a javaslatot azon a címen, hogy „Mennyi legyen jövőre a nyugdíjmelés?”

A szavazók 27 százaléka a nyugdíjat tabutémának, a nyugdíjasokat haszonlesz szent teheneknek véleményezi, akik a maguk hárommilliójával majdnem a legnagyobb szavazóbázist alkotják. Ez egy akkora zsarolási potenciál, hogy minden párt megpróbál a kedvükbe járni, egyébként is, néhány ezer forintért az egész nyugdíjas-társadalom megvehető. Hát ez minden, csak nem könnyű testi sértés, vigaszul a szavazók 17 százaléka némileg józanabb hangot megütve azt mondta, hogy a nyugdíjakat azért nem szabad befagyasztani, mert az idős emberek sokkal nehezebben alkalmazkodnak a jövedelemcsökkenésükhöz, mint egy hasonlóan nehéz helyzetbe került aktív dolgozó. Igazából nem kellene komolyan venni egy internetes vitát, de mégis próbáljuk meg.

A véleményekben ugyanis a súlyos generációs ellentétén kívül tetten érhető, hogy az aktív korosztály mennyire lenézi az öregeket és velük kapcsolatban mennyire a sztereotípiákra hagyatkozik. Az a 4,2 százalékos emelés, amire a kormány ígéretet tett, az nem a 19 ezer forintos Medgyessy-bónusz, nem a 13. havi kegydíj, hanem néhány ezer forint csupán. Annyi, amennyiért egy jó étteremben csak az előételt és a levest lehetne esetleg kifizetni, de egy nyugdíjasnak ez a pénz is fontos. Azok, akik habozás nélkül megvonnák a nyugdíjmelést, nincsenek tisztában az öregkorral. A betegségek, a gyógyszerek, a kórház, a nehézkes létfenntartás, vagy az egyedüllét minden hátránya a nyugdíjas évek gyakori kísérője. Azok a télen napfényt, nyáron tengert ígérő utazási irodák nem a 28 ezres magyar nyugdíjminimumra építenek, hanem a nálunk gazdagabb országok rózsás arcú, nett nyugdíjasaira, akinek az átlagnyugdíja 300 ezer forint körül kezdődik. És a nyugdíjasoknak nincs olyan sok idejük kivárni, amíg befagyasztott nyugdíjakat majdan „kiolvasztják”.

A mai nyolcvanasok végigdolgozták életük nagyobb részét, felépítették az országot, gyereket neveltek, átölték '56-ot, a Kádár-rendszert és most haszonleszké váltak? Sajnos elfelejtették őket értesíteni arról, hogy a rendszerváltással egyben bezárt a szocializmus nevű édességbolt az összes borítékon kívüli juttatásával, az olcsó gázzal és telefonnal, filléres ruházkodással vagy a minimális labkérekkel. Innentől a nyugdíjuktól piaci áron méltóztassanak megélni. Arról sem kaptak papírt, hogy a nyugdíjalapjukat elnyelték a szocializmus nagyberuházásai, és abban az időben az öngondoskodás még ismeretlen fogalom. Szomorú tény, hogy az a befizetett járulék, amelyet évtizedekig levontak a dolgozó béréből, egyszerre eltűnt. Jellemző az MSZP-re, micsoda vad körtáncba kezdett a svéd nyugdíjmodell hallatán. Az átláthatóság és az öngondoskodás példája, ami a jelenlegi akadozó nyugdíjrendszerből alapvetően hiányzik.

Hárommillió ember, bármekkora tömeg is, nyugdíjasként képtelen az érdekérvényesítésre. Nem tudnak botjaikat rázva, több pénzt követelve az utcára vonulni, így mindig az aktuális kormány kiszolgáltatottjai. Az aktív korosztály

viszont, ha tud, talál pluszmunkát, pluszjövedelemért. Nyugdíjasnak lenni nem jó. Kelet-Európának ezen a fertályán nem a napsugaras öregkor jön, hanem nehezen megélt évek, tele sérelmekkel vagy anyagi bizonytalansággal. Így gondoljunk a nyugdíjak befagyasztására.

mno.hu - Seszták Ágnes

Ajánló